

ли е нѣкой, или въ тьмината на еретичеството, или въ пѣтьтъ на развратенъ животъ? Кой може да го просвѣти, и да го възвърне въ спасителнѣ пѣть? Словото Божіе, което е свѣтина, и истина. Боленъ ли е въ дѣшата? Словото Божіе го исцѣрава. Жестоки ли е въ сърдцето? Словото Божіе го умалчавва. Грѣшникъ непокаянъ ли е? Словото Божіе го влече на покаяніе. „Живо во слово Божіе, и дѣйствително.“ Хрістіанети вжтрѣ въ черквата трѣбва да са питаѣтъ отъ невето, какъ-то Евреити въ пѣстыната; храната на Евреити е была Манната, и храната на Хрістіанити е словото Божіе, говори Богословътъ Григорій: „Хлѣвъ ангелскій е словото Божіе, съ който са питаѣтъ дѣшити, когато са гладни за Бога.“ Ако бы не останала Манната въ пѣстыната, какво бы станжали Евреити? и ако исчезне словото Божіе отъ Черквата, какво бы станжали вѣднители Хрістіане? Хрістіанити имѣтъ нѣжда да знаѣтъ, кои са членовети на вѣрата имъ; кои са Божіити заповѣди; кои таинствата на Черквата; кои смъртнители грѣхове; кои добродѣтелити на Хрістіанското жителство; коѣ дѣлжностъ-та на Хрістіанина, нъ нѣма кой да имъ ги растълкѣва. И кой ли? , и какъ ще слышатъ везъ проповѣдникъ?“ Пѣ-голѣмъ отъ томъ гладъ не може проводи Божіитъ гнѣвъ. Хрістіане, Богъ застрашава Евреити чрезъ уста на Пророкътъ, и казва имъ тѣмъ страшны дѣмъ: слышай: О жестоко-сърдечне Израилскій народе, за твоити грѣхове, и неправды, азъ ще ти проведѣмъ гладъ, нъ не гладъ за хлѣвъ, а гладъ за слово Божіе: сирѣчь да ѣждѣете, да ѣгладѣете, да желаете за слово Божіе, и да го не чуете: Се азъ послѣ на вы глѣдъ, не глѣдъ хлѣва, но глѣдъ, ѣже не слышати слова Божіа.“⁽¹⁾ Да са не чюва въ черквата словото Божіе, да са ненамира тамъ небесна Манна, тойзи Ангелскій хлѣвъ, „съ който са питаѣтъ дѣшити, когато са гладни за Бога;“ да са изгѣби съвсемъ семето на Евангелската проповѣдь. Тойзи е единъ гладъ, който накарва да измрѣтъ не тѣлесата, нъ дѣшити, а дѣшевната смърть е мѣрка. Той е едно наказаніе, което проважда Богъ за нашити грѣхове, и единъ доста явенъ знакъ на Божіа гнѣвъ, да са не проповѣдва Евангеліето междѣ православныты; каква дѣшевна пагѣба! какво презрѣніе на черквата! каква скарвь и тѣета на Исуса Хріста; каква радость, и придобытъкъ на Дявола!

[1] Амось гл. 8, ст. 11.